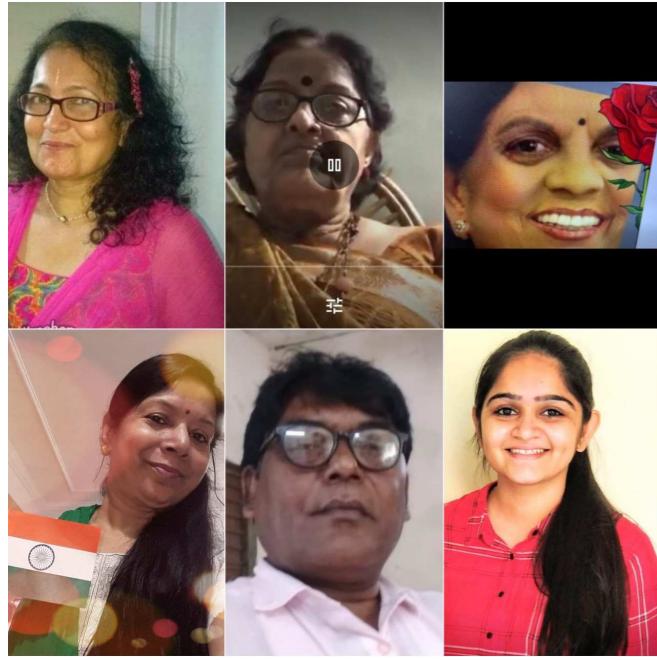

ન્યૂજ ઓફ ગાંધીનગર ઈન્ઝી

સાહિત્ય સરિતા-આયોજક : પ્રદીપ રાવલ

NOG SS No -106

NOGSS 'સાહિત્ય સરિતા-ચુપ'

વિષય:- 'પૂણાહૃતિ'

શીર્ષક:-'યુલાતીત-અનંત -અવિચાળ'

પ્રકાર:-ગાંધી

શાબ્દ:-300

સદ્ગુણોની પૂણાહૃતિ ન જ થાય. ગણપતિ એટલે સદ્ગુણ. અને આહૃતિ એટલે હોમ્યુન. પદ્ધરાવું!

યથમાં આપણે 'સમિદ્ધ' પદ્ધરાવીએ. ધી/તથ/જવ/ાં..હોમીએ. આ યથમાં વિષય પદ્ધરાઓને વસ્તુઓ હોમવાની પ્રક્રિયાને અધ્યાત્મિક કરેવાય. આહૃતિ એટલે અભિની જવાણા દ્વારા બ્રહ્માંમાં સુગંધ ફેલાવવી..

આપણી જિંડગીના જુદા જુદા કાર્ય-જ્યારે પૂર્ણ કરીએ તેને પૂણાહૃતિ કરીએ!! પણ ..

સારાં કાર્ય, સારા વિચાર સારાં વર્તન એનો અંત તો ન જ હોય. એ તો સતત ચાલ્યા જ કરે. મુશી, આંદં, પ્રેમ, સહાયના-- અનંત છે. તે હરકથી/હરકથી-અવિરત વિચાર જ ન શકાય.

શક્ય છે, તાપમાન બદલાવી શકાય! એમ કરેવાય છે કે-સતત દસ હિવસ સુધી મહામારત વખતા રહેવાથી ગણેશજીના શરીરનું તાપમાન વધી ગયું! અને શ્રી વેદવાસજી ગણેશજીને નજીકના તાપે વહી ગયા, તાં પાણીમાં બુલકી મરાવી કર્યા. તે હિવસ 'અનંત ચુરુદ્ધી હિવસ કરેવાય છે!

આપણે 'ગણપતિ'ના ખાસ દસ હિવસ બેજવીએ છીએ!

આ તહેવાર સારુંનીની રૂપોત્તમાં હોમ્યુન પ્રેમ, સહાયના- અનંત છે. શક્ય છે, તાપમાન બદલાવી શકાય! એમ કરેવાય છે કે-સતત દસ હિવસ સુધી મહામારત વખતા રહેવાથી ગણેશજીના શરીરનું તાપમાન વધી ગયું! અને શ્રી વેદવાસજી ગણેશજીને નજીકના તાપે વહી ગયા, તાં પાણીમાં બુલકી મરાવી કર્યા. તે હિવસ 'અનંત ચુરુદ્ધી હિવસ કરેવાય છે!

આપણે 'ગણપતિ'ના ખાસ દસ હિવસ બેજવીએ છીએ!

આ તહેવાર સારુંનીની રૂપોત્તમાં હોમ્યુન પ્રેમ, સહાયના- અનંત છે. શક્ય છે, તાપમાન બદલાવી શકાય! એમ કરેવાય છે કે-સતત દસ હિવસ સુધી મહામારત વખતા રહેવાથી ગણેશજીના શરીરનું તાપમાન વધી ગયું! અને શ્રી વેદવાસજી ગણેશજીને નજીકના તાપે વહી ગયા, તાં પાણીમાં બુલકી મરાવી કર્યા. તે હિવસ 'અનંત ચુરુદ્ધી હિવસ કરેવાય છે!

આપણે 'ગણપતિ'ના ખાસ દસ હિવસ બેજવીએ છીએ!

જેને આપણે રિદ્ધિ સિદ્ધિના દાતા કહીએ છીએ, સત્કાર્યોની શરૂઆતમાં સ્થાપન કરીએ છીએ, સર્વે દેવોમાં પથમ પૂજન કરીએ છીએ, જેની સ્થાપના વિના જ્યા-યાગ અધૂરા કરેવાય ! શ્રીગણપતિનું વિસર્જન કે પૂણાહૃતિ કરી શકાય?

ફક્ત મૂર્તિ બિજાજીમાં હોય!! એમના સ્થૂલ રૂપનું વિસર્જન-પૂણાહૃતિ છે. બારી આપણા સંસ્કરણમાં, છદ્યમાં મેમનું સ્થાન અવિચાળ છે. જેનું કાર્યક્રમ વિસર્જન પૂણાહૃતિ થયી નથી.

લોકો વિસર્જન વખતે કરતા તાપણા, જેમકે દારુ પીને નાચ્યાં, ફિલ્મી ગીતો ગાવા, વાજ્યાંની નથી.

એ માત્ર ને માત્ર દેખાયો છે.

. ગણપતિના અંગેઅંગ હકારાત્મક પ્રતિક છે. એની જાણી અંખ, મોટી સૂંદર, સૂપદાં જેવા કાન, થાંભવા જેવા પગ, ફંકી પૂછ! દરેક અંગ આપણને ઘણું બંધું શીખ્યે છે.

પૂણાહૃતિ કરવી હોય તો, --નકારાત્મકતા-ખરાબાદાંતો, કુરિવાએ,

કામ, કોખ, લોભ, મદ, મોદ, ઈધાંની પૂણાહૃતિ કરીએ.
ગણના ગણરાય! સંપૂર્ણ સદ્ગુણી રિદ્ધિ/સિદ્ધિના દાયકની પૂણાહૃતિ શક્ય નથી.

મુજિદા કુમાર

'લેપલી'

મુંબઈ-મહારાષ્ટ્ર ..૮/૦૮/૨૨.

NOG SS. No. 0097

વિષય: પૂણાહૃતિ

પ્રકાર: ગાંધી

શીર્ષક: આહૃતિ

આપણો સંકલ્પ પૂર્ણ થાય ત્યારે આપણે હોમ-હવન, પૂર્ણ કરીએ. બૂટેથો પૂર્ણ કરાયે. હોમ-હવન થાય અને અંતે એ હવન તાર્ફ સંપત્તિ થાય. ત્યારે નાળીયર હોમવામાં આવે અને એ વિષયે પૂણાહૃતિ કરેવાય. એટલે જુદી જુદી આહૃતિ આધુતિ આધ્યાત્મિક પણ હેઠળે પૂણાહૃતિ થાય.

બાળક જને ત્યારાબાદ, માતાપિતાએ સંપુર્ણતીને બાળકનો નિભાવની હોય છે. પોતાના સંતાનોનું હતર કરીને

યોગ્ય ધાર આપવાનો હોય છે. એમ કરવા માટે માતાપિતાએ પોતાના મોદ થોખ અને સમયનો લોગ આપવો પડે છે. ત્યારે જ એ પોતાના બાળકનું સંતોષકારક હતર કરી શકે.

મૃત્યુ એ જીવનની પૂણાહૃતિ છે. જીવન પર્યત

આપેલ આહૃતિઓનું ફળ જીવનના પાણિલા વરસોમાં અચૂક મળે જ છે. સંતાનો યથાયોગ્ય સંમાન લે જ છે.

માતા પિતાએ પોતાની ફરજ બાળ વખતાની હોય છે.

સંતાનો પાસે અપેક્ષા વગર. બાળનોનું પૂર્ણ પર અવતરણ એ એમની ઇચ્છા મુજબ નથી કે આકસ્મિક પણ નથી. શાલીક સુખ અને આનંદના પરિણામરૂપ બાળકનો જન્મ થાય છે. એ દરેક માતાપિતાએ યાદ રાખું જોઈએ.

વધુનિંદા દેસાઈ
એડોકેટ ..વડોદરા-સિદ્ધિની..તા.૮/૮/૨૨

NOG S S NO : 0089

વિષય પૂણાહૃતિ

શીર્ષક સ્વાધા

પ્રાચીકા કરિઓ

હિંદુ સંસ્કૃતિ અનુસાર પૂર્ણ, લગ્ન વિષય યા ભાગવત સમાચ પારાવણનો

પ્રારંભ ખૂબ ચામધૂમથી થાય છે. તેની પૂણાહૃતિ ઓમ સ્વાધા બોલી જલ અને તલ પ્રાચીવિત અનિ માં હોમય છે. ભક્ત જાન અને શ્રોતા ગણ સમજ આય કે હેઠે પ્રસાદ લઈ હર ભેગ થાયાનું.

માનવાના જીવનમાં આવું હેઠેશાં બનતું આચાર્ય છે. શુભ કાર્યનો પ્રારંભ કરે અને જારી રૂપાંથી હોય એટલે નાજીદી આવે ત્યારે અનંદ વિભોર થાય છે. કાર્ય સંસ્કરણ થયાનો ગૌરવ ગેરેવાયે તો પૂણાહૃતિ નાજીદી આધુતિ.

આર્થિક પરિસ્થિત જો ધીરે જીવાયે તો પૂણાહૃતિ ની મોજ માણી શકતા નથી. તેથી કરેવાય છે, કાર્ય સરળ શરૂ કરો જેથી પૂણાહૃતિ નો આનંદ પ્રામ કરી શકે. એ આનંદ જીવને ધબક્તું કરે.

નાનું બાળક જારીરે ચાલતા શીખે છે ત્યારે અગણિત વાર પડે છે. કુંકુમ પ્રયત્ન છોડુંનું નથી. જ્યારે ચાલતા આવે ત્યારે તેના મુખ પર આનંદ નિધાળો. કેવું રૂપ દોડે છે. પડવાનો ભય લગતો નથી.

વાર્ષિક પરિસ્થિત પૂરી થાય પણ વિદ્યાર્થી ના મુખ પર આનંદનો સા

